

Lukas 6: 46-49

Wie kent het verhaal niet. Het verhaal van de man die het huis op het zand bouwt en die andere man die het huis op de rots bouwt. De regen en de stormen kwamen, Lukas heeft het zelfs over een overstroming, en het huis op het zand stort in, maar het huis dat op de rots gebouwd is blijft staan, ondanks het noodweer.

Onbewust heb ik hier altijd gedacht dat het gaat over gelovige mens en niet-gelovige mensen. De gelovige mensen houden in de stormen van het leven het hoofd boven water, en de ongelovige mens is niet bestand tegen de stormen die zijn leven bedreigen.

Maar ten dieptste gaat het hier helemaal niet over gelovigen en ongelovigen. En het gaat ook niet over de stormen van het leven.

Dat het hier niet over gelovigen en ongelovigen gaat blijkt meteen al uit het 46^e vers. Jezus spreekt zijn toehoorders aan: *wat noemt gij Mij, Here, Here....* Jezus spreekt mensen aan die Hem 'Here, Here' noemen. Het woordje Heer of Here 'kurios' is een gewone aanspreek titel. Wij kennen dat ook wel, de heer Jansen. En om onderscheid te maken tussen de menselijke 'heer' en Jezus als 'Heer' zijn er ook wel christenen die het liever over 'Here' hebben, met 1 of 2 e's. Die twee e's stammen nog uit de SV en zijn eigenlijk alleen maar oudnederlands. Niets mis mee, om zo voor jezelf onderscheid te maken, maar in het Grieks wordt voor beiden datzelfde woordje kurios gebruikt. En het gebruik om twee keer 'Here' te zeggen, zoals hier in de tekst, laat zien dat er sprake is van diep ontzag.

Jezus spreekt hier dus een groep mensen aan die Hem 'Here, Here' (2x) noemen en dus ook diep ontzag voor Hem hebben. Het gaat om mensen die wel zijn woorden horen, maar ze niet doen! Naar onze tijd vertaalt, het gaat om mensen die zondags in de kerk komen. Mensen die Jezus als Heer belijden en zijn woorden komen beluisteren. Uiterlijk niets mis mee. Bij de rapportage van de huisbezoeken komen ze er goed af. Niks op aan te merken, komen trouw in de kerk. Voor het oog keurige mensen. En toch zijn dit volgens Jezus de mensen die hun leven op het zand bouwen. Hoe kan dat?

Het gaat er toch om dat Jezus onze Heer is. Dat we in Hem geloven. Hij is voor de zonden gestorven, dat horen we iedere week. Zijn sterven aan het kruis is onze toegang tot de hemel. Maar hier lijkt Jezus daar geen genoeg mee te nemen. Mooi

als je dat gelooft, maar je moet het ook doen!

Sinds de Reformatie hebben protestantse christenen een bepaalde allergie opgebouwd ten opzichte van het woordje 'doen'. In de Rooms Katholieke kerk lag de nadruk op de goede werken die nodig waren om behouden te worden, en Luther en Calvijn hadden die waarheid in de bijbel ontdekt dat ons behoud door genade is, niet uit werken, volledig het werk van Christus. En toch komt Jezus hier met het 'doen' op te proppen. Hebben Calvijn en Luther het dan toch mis? Of staan er tegenstellingen in de bijbel?

Want aan de ene kant geeft Paulus nadrukkelijk aan dat het niet onze werken zijn die ons behouden (Efeze 2:9), of op een andere plaats, de werken der wet (Galaten 2:16), en aan de andere kant heeft Jezus het hier over doen, en benadrukt Jakobus in zijn brief dat een geloof zonder werken een dood geloof is (Jak. 2:17).

Ik denk dat Jezus, Paulus en Jakobus en roerend met elkaar eens waren. Behoud, redding is alleen door geloof. Het is niet zo dat ons goede gedrag iets kan bijdragen aan onze redding. Paulus had nog al eens discussie met Joodse christenen die het nodig vonden dat niet-Joden de sabbat gingen houden of besneden moesten worden. Volgens deze Joodse christenen was dat een voorwaarde voor niet-Joden om bij Christus te mogen horen. Paulus ontkent dat. Deze werken der wet zijn geen voorwaarde voor behoud. Het is alleen door geloof en niet door Joodse wet na te leven.

Jakobus had met heel andere zaken te maken. Er waren mensen die beweerden dat je alleen maar hoefde te geloven en hoe je leefde deed er dan niet toe. Je kon maar zo raak leven. Tegen die mensen zegt Jakobus dat echt geloof zichtbaar wordt in je werken.

En zo mogen we ook deze gelijkenis van Jezus horen. Natuurlijk, onze goede werken dragen niet bij aan onze redding. Niet ons gedrag bepaalt ons behoud, maar of we in Christus geloven. Maar als we beweren te geloven, zonder dat het tot uiting komt in ons leven, als we horen maar niet doen, dan is dat bouwen op het zand.

Het fundament waar we ons levenshuis op bouwen is Christus. Door zijn sterven aan het kruis heeft Hij het kwaad overwonnen. De dood is verslagen. Dankzij Hem hebben we perspectief voor nu en voor altijd. Maar hoe blijkt nu dat dit ook werkelijkheid is in ons leven. 'Here, Here' zeggen? Zijn woorden horen? Natuurlijk is dat niet fout. Maar echt geloof gaat verder. Echt geloof wordt zichtbaar in gedrag. Christus heeft de Heilige Geest uitgestort. Een gelovige is een nieuwe schepping

geworden. De Geest van Christus woont in ons en het is de bedoeling dat Christus zichtbaar wordt door ons heen. We zijn beeld van Hem.

Jezus is heel ernstig in deze gelijkenis. Uiterlijk ziet een huis op het zand er net zo fraai uit, als een huis op de rots. Aan de buitenkant is er nauwelijks verschil. Maar of het stand houdt blijkt in het oordeel. Want daar heeft Jezus het over als hij over de watervloed en het noodweer praat. Want als we het parallele gedeelte in de bergrede (Mt. 5-7) lezen dan zegt Jezus tegen de mensen die Hem 'Here, Here' noemen: ga weg van mij....ik heb je nooit gekend. Jezus praat vaker over het oordeel als de meeste evangelische christenen fijn vinden. Wij leggen graag de nadruk op het aanvaarden van de Here Jezus als Verlosser van onze zonden. En dat is goed, dat moeten we blijven doen, dat mag niet achterwege blijven. Maar Jezus is niet alleen onze Verlosser. Hij is onze Heer. En dat is niet alleen een aanspreektitel. Dat is een erkenning, Hij heeft het voor het zeggen in ons leven. We willen Hem volgen, Hem gehoorzamen. Geen populair woord tegenwoordig, maar het komt er wel op aan. Worden we dan op onszelf terug geworpen? Hangt het er dan toch vanaf of ik wel genoeg m'n best doe? Nee! Het gaat erom dat Jezus ons alles is. Je kunt niet van niet-perfecte mensen verwachten dat ze perfecte volgelingen worden. Je mag wel verwachten dat ze Hem liefhebben en met vallen en opstaan Hem zichtbaar maken in deze wereld. En daar waar het voor de zoveelste keer mislukt, teruggaan naar de basis. Doet u het maar Heer, door ons heen. Uit onszelf kunnen we het niet. We kunnen alleen doen wat U vraagt, als Uw Geest in ons leven de leiding neemt. Maak ons mensen, Heer, die graven tot op de rots. Vergeef ons onze oppervlakkigheid. Want alleen die Rots – alleen Christus – kan maken dat we overeind blijven. Hij is de vaste Rots van ons behoud!

AMEN